

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Euler Hermes SA Magyarországi Fióktelepe

Atsakovė: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Rezoliucinė dalis

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, iš dalies pakeistos 2010 m. liepos 13 d. Tarybos direktyva 2010/45/ES, 90 straipsnio 1 dalis, taip pat mokesčių neutralumo principas

turi būti aiškinami taip:

jais nedraudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos šioje nuostatoje numatytas apmokestinamosios vertės sumažinimas nesumokėjus atlygio netaikomas draudikui, kuris pagal prekybos skolų draudimo sutartį vienam iš savo apdraustų klientų kaip kompensaciją už skolos nesumokėjimą sumoka dalį atitinkamo apmokestinamojo sandorio apmokestinamosios vertės, įskaitant pridėtinės vertės mokesį, nors pagal šią sutartį ši skolos dalis ir visos su ja susijusios teisės buvo perleistos šiam draudikui.

(¹) OL C 471, 2021 11 22.

2023 m. vasario 9 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (*Oberster Gerichtshof* (Austrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *UniCredit Bank Austria AG / Verein für Konsumenteninformation*

(Byla C-555/21 (¹), *UniCredit Bank Austria*)

(*Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Vartotojų apsauga – Tarybos direktyva 2014/17/ES – Vartojimo kredito sutartys dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto – 25 straipsnio 1 dalis – Išankstinis grąžinimas – Vartotojo teisė į bendros kredito kainos sumažinimą, kurį sudaro likusio sutarties trukmės laikotarpio palūkanos ir išlaidos – 4 straipsnio 13 punktas – Sąvoka „bendra kredito kaina vartotojui“ – Išlaidos, nepriklausančios nuo sutarties galiojimo trukmės*)

(2023/C 112/06)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberster Gerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Atsakovė pirmojoje instancijoje ir kasatorė: *UniCredit Bank Austria AG*

Ieškovė pirmojoje instancijoje ir kita kasacinio proceso šalis: *Verein für Konsumenteninformation*

Rezoliucinė dalis

2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/17/ES dėl vartojimo kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2008/48/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, 25 straipsnio 1 dalis

turi būti aiškinama taip:

pagal ją nedraudžiamos nacionalinės teisės normos, kuriose numatyta, kad vartotojo teisė į bendros kredito kainos sumažinimą grąžinant kreditą iš anksto apima tik palūkanas ir išlaidas, priklausančias nuo kredito trukmės.

(¹) OL C 513, 2021 12 20.